

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่

จังหวัดสงขลา

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุงท้องถิ่น

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๐๔ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองอู่ตะเภาฝั่งตะวันตก ตรงเชิงสะพานรถไฟสายกรุงเทพ—ปาดังเบซาร์ข้ามคลองอู่ตะเภา เลียบริมทางรถไฟสายกรุงเทพ—ปาดังเบซาร์ด้านใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายสงขลา—สุไหงโก—ลก ด้านตะวันออก

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐

จากหลักเขตที่ ๒ เลียบริมทางรถไฟสายสงขลา—สุไหงโก—ลก ด้านตะวันออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเตย ฝั่งตะวันออก ตรงเชิงสะพานรถไฟข้ามคลองเตย

จากหลักเขตที่ ๓ เลียบริมคลองเตยฝั่งตะวันออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ—หาดใหญ่ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๓๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ—หาดใหญ่ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร ตรง กม. ๒๓.๕๐๐

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๕

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา ตรง กม. ๒๓.๕๐๐ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๒๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตทหาร กรมผสมที่ ๕ ค่ายทหารเสนาณรงค์ ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ ๘ เลียบตามแนวเขตทหาร กรมผสมที่ ๕ ค่ายทหารเสนาณรงค์ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไปทางทิศใต้ แล้วเลี้ยวกลับมาทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตทหาร กรมผสมที่ ๕ ค่ายทหารเสนาณรงค์ ด้านใต้ ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่—สงขลา และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนหาดใหญ่—คลองแงะ ไป

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐

ทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตทางรถไฟสาย
สงขลา—สุโขทัย—ลก ค้านเหนือ

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๑๐ เลียบริมทางรถไฟ สายสงขลา—
สุโขทัย—ลก ค้านเหนือ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึง
หลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเตยฝั่งตะวันตกตรงเชิงสะพาน
รถไฟข้ามคลองเตย

จากหลักเขตที่ ๑๑ เลียบริมคลองเตยฝั่งตะวันตกไปทาง
ทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเตยฝั่งตะวันตก
ตรงเชิงสะพานรถไฟ สายกรุงเทพ—ปาดังเบซาร์ ข้ามคลองเตย

จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางรถไฟ สาย
กรุงเทพ—ปาดังเบซาร์ ไปทางทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ ๑๓
ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองอู่ตะเภาฝั่งตะวันตก

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๓ เลียบริมคลองอู่ตะเภา
ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๔
ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองอู่ตะเภาฝั่งตะวันตก ห่างจากศูนย์กลางทาง
หลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ—หาดใหญ่ ตาม
แนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๔๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๔ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๔๐๐ เมตร กับ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ—หาดใหญ่ ไปทางทิศ

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐

ตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลาง
ทางเข้าสนามบินพาณิชย์ขนาดใหญ่ ฟากตะวันตกตามแนวเส้น
ตั้งฉากระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตก
เฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองตำฝั่งเหนือ
ตรงเชิงสะพานข้ามคลองตำ

จากหลักเขตที่ ๑๖ เลียบริมคลองตำฝั่งเหนือไปทางทิศ
ตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๗ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลอง
อุ้ตะเภ่าฝั่งตะวันตก ตรงปากคลองตำ

จากหลักเขตที่ ๑๗ เลียบริมคลองอุ้ตะเภ่าฝั่งตะวันตกไป
ทางทิศเหนือ ไปบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้
ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ให้มีหลักย่อยปักไว้
เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

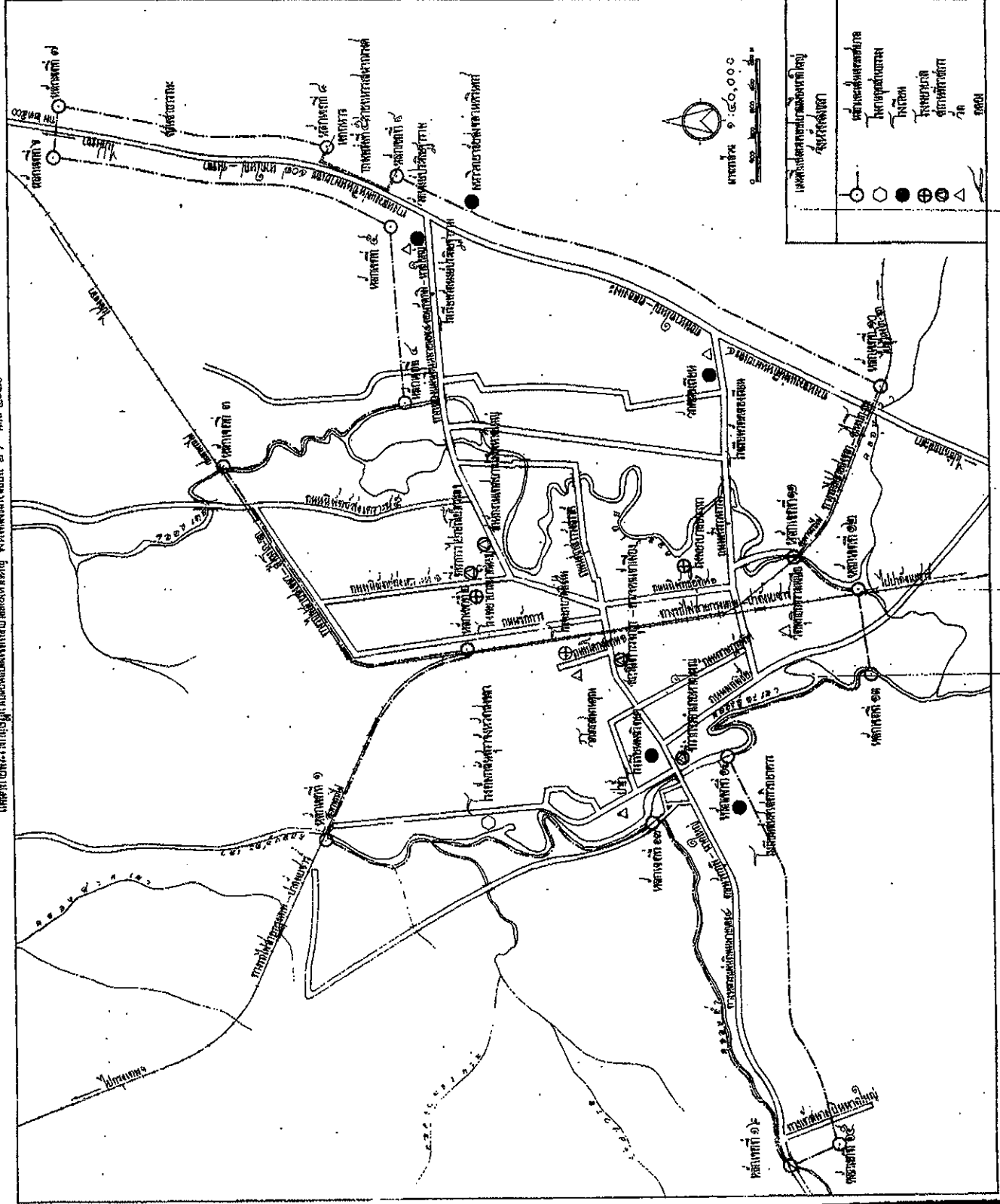
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

แผนที่แสดงพื้นที่โครงการชลประทานในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี (ส่วนที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้เจริญขึ้น และมีชุมชนหนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุงท้องถิ่นต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้